

Образложење жирија за доделу Награде „Павле Стефановић”, за 2021. годину

Овогодишњу Награду „Павле Стефановић” коју додељује Удружење композитора Србије за музичку есејистику и критику, добио је музиколог др Стефан Цветковић. Жири у саставу музиколог др Јелена Михајловић-Марковић; музиколог и музички критичар Јасмина Зец; музиколог Ивана Неимаревић, одговорни музички уредник Трећег програма Радио Београда; мр Милош Заткалик, композитор и теоретичар, и музиколог др Мирјана Веселиновић-Хофман, председник Жирија, донео је ову одлуку на састанку одржаном 20. септембра 2022. године.

Сажето биографско представљање овогодишњег добитника др Стефана Цветковића обухвата следеће податке: Цветковић је дипломирао и докторирао на Одсеку за музикологију Факултета музичке уметности у Београду; од 2011. године делује као музички уредник на Трећем програму Радио Београда, а од 2015, на Катедри за музикологију истог Факултета (најпре у звању асистента, а затим доцента за ужу научну област *музикологија*). Централно поље његовог професионалног интересовања је музичко извођаштво са фокусом на пијанистичким праксама. Др Цветковић је редовни учесник националних и међународних научних скупова, и аутор радова објављених у домаћим и иностраним публикацијама. Сарађивао је са дискографским кућама СРО и Sony Classical на продукцији објављених албума, као и са више институција културе у Србији на реализацији различитих музичких пројеката. Године 2010. добио је награду из фонда „Властимир Перичић” Факултета музичке уметности у Београду. Члан је редакције часописа *Мокрањац*. Члан је Удружења композитора Србије, Хрватског друштва „Александар Скрјабин” и Музиколошког друштва Србије.

Награђени есеј Стефана Цветковића носи наслов *О многострукости музичког дела*, а објављен је прошле године у публикацији *Српска мисао*. Овај напис представља свог аутора као музиколога у суочењу са неким од најделикатнијих питања музике, каква су она која припадају сфери њене онтологије и феноменологије. Узимајући у обзир музичко дело схваћено у академском смислу речи, дакле као опус perfectum et absolutum, Цветковић у овом есеју полази од чињенице о двострукој егзистенцији музичког дела – у запису и звуку, да би се потом усредредио на егзистенцију у звуку, не занемарујући ни питање преламања тог звука у свести слушаца. „Попут опсене”, каже Цветковић, „довољно стварне да се може доживети, али и довољно несталне како би се могла дефинисати у једном облику – дело искрсава негде између свих својих извођења као никада сасвим и до краја испуњених обећања партитуре”. Промишљајући тај феноменолошки вид појавности музичког дела на основу неких особитих појава из области пијанизма, аутор истиче да је тај вид увек посредно зависан од контекста различите врсте, „унутар којих се”, према његовим речима, „нормира извођачка пракса (...) и обликује концепт интерпретације дела”. Цветковић је тај концепт посебно сагледао из визуре различитости извођачких школа, при чему је индивидуалну поетику Глена Гулда, окренуту – како истиче – „потрази за идеалитетом музичког дела”, управо из тог разлога посебно истакао као *онтолошки* валидну у смислу поетике у којој се материјализује „сусрет интерпретације и самог дела (...) у тачки њиховог практичног поистовећења”.

Награђени есеј др Стефана Цветковића сведочи о његовим поузданим теоријским знањима и непосредности увида у проблематику извођачких пракси; о рефлексивности; истанчаности мисли; поузданим критичким мерилима; смислу за есејистичко изражавање и обликовање. Цветковић пише јасно и разветно, језички прецизно, чисто и – лепо.

У име жирија за доделу Награде „Павле Стефановић”
др Мирјана Веселиновић-Хофман
председник